

Myslí to levice s pomocí rodinám upřímně?

18.července 2005 Alena Palečková

V poslední době se stále častěji mluví o rodinné politice, pomoci rodinám s dětmi, špatné demografické situaci u nás i v celé Evropě a rovných příležitostech. I v Senátu už proběhlo několik konferencí s mezinárodní účastí.

Levice u nás, ale bohužel i evropské instituce se snaží toto závažné a citlivé téma řešit vytvářením nových úřadů, komisí a ministerstev. Že to nemůže přinést žádný výsledek, pokud se nezmění celkový pohled na tuto problematiku, je nad slunce jasné. Sociální inženýrství musí být vystřídáno vytvářením podmínek pro naprosto individuální rozhodnutí každého člověka, každé rodiny. Že to v praxi u nás zatím nefunguje, se projevilo při projednávání celkem malé poslancecké novely zákona o státní sociální podpoře číslo 117/1995 Sb.

Doposud bylo rodiči, který pobíral rodičovský příspěvek, umožněno umístit dítě do mateřské školy nebo jeslí na pět dní v měsíci, aniž by o tento příspěvek přišel. Mělo to sloužit především k vyřízení nutných záležitostí na úřadech, u lékaře, prostě k ulehčení života většiny žen, které jinak nepřetržitě pečovaly o své dítě. Skupina poslankyň v čele s paní Orgoníkovou podala poslancecký návrh, který tuto dobu rozšířil na čtyři hodiny denně a argumentovala tím, že pravidelná docházka je důležitá pro socializaci dítěte.

Než zákon doputoval do Senátu, ozvala se skupina žen, kterým lépe vyhovovalo předchozí uspořádání, protože využívaly tuto dobu k udržování kontaktu se svou profesí. Například lékařky jeden den v týdnu pracovaly v ordinaci apod. Senátní výbor pro zdravotnictví a sociální politiku a potom i celý Senát se rozhodl pro liberální úpravu, ve které by našly své řešení všechny rodiny, a to až osmdesát hodin pobytu v mateřské škole v měsíci bez ztráty nároku na rodičovský příspěvek.

Spatřovala jsem v tom jeden z nástrojů té pomoci rodinám a rovným příležitostem, o které jsem se zmínila na začátku. Možnost postupného návratu k profesi, zkrácených úvazků a individuálního řešení pro každého rodiče i dítě.

Bohužel v Poslanecké sněmovně se hlasy České strany sociálně demokratické a Komunistické strany Čech a Moravy návrh vrátil do původní podoby - čtyři hodiny denně nebo nic.

Může se zdát, že je to okrajový problém, ale pro mne velmi symbolický.